

[Paabøl.]

på misbrug, som aktieselskabs-registeret i fjor nævnte over for udvalget, vil således alle klart kunne straffes efter bestemmelserne om uforvarlig ledelse og medføre erstatningsansvar for bestyrelsen. Det er jo også karakteristisk, at den højesteretsdom af 1951, som underkendte aktieselskabs-registerets praksis med hensyn til aktionærlån, dømte den pågældende, men den dømte ham på et andet grundlag, nemlig for uforvarlig ledelse.

Jeg henleder i øvrigt opmærksomheden på en artikel, som højesteretssagfører Klerk, der er meget kyndig i aktieselskabslovgivning, har skrevet i Børsen i går, hvori han anfører, at forbuddet mod aktionærlån har medført vanskeligheder for funktionærers og arbejderes overtagelse af aktier i virksomhederne. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere, hvad højesteretssagfører Klerk skriver herom. Han bemærker, at det er ham bekendt,

„at adskillige større selskaber i den forløbne periode har måttet opgive planer om at gøre arbejdere og funktionærer til medejere af virksomheden, idet den midlertidige lovgivning har umuliggjort, at selskabet har kunnet finansiere de pågældendes erhvervelse af aktier i selskabet i tilfælde, hvor de pågældende ikke selv økonomisk for tiden har evnet det. Loven kommer derfor til at virke i høj grad udemokratisk, idet det er de lavere arbejdere og funktionærer, der derved afskæres fra den aktieerhvervelse, som selskabets ledelse tilbyder, og som ledelsen og de højere funktionærer selv økonomisk magter.“

Jeg beder det ærede medlem hr. Holger Eriksen overveje denne sag.

Vi var i øvrigt i udvalget nået ret langt frem med dette spørgsmål, og jeg har grund til at tro, at der vil kunne opnås enighed om en løsning, så man i stedet for et forbud mod aktionærlån vil kunne nå frem til at påbyde en forøget oplysningspligt med hensyn til aktionærlån, således at lån til aktionærer, bestyrelsesmedlemmer eller direktører opføres på en særlig konto i regnskabet, og således at regnskabet skal indeholde bemærkninger om, hvorvidt der i årets løb har været ydet lån, som ikke er tilbagebetalt inden årsregnskabet afslut-

ning. Og i selskaber, hvis regnskab ikke er offentlig tilgængeligt — de såkaldte familieaktieselskaber — skal aktieselskabs-registeret være pligtigt til på forespørgsel at oplyse, om der i løbet af regnskabsåret eller ved dettes afslutning har været ydet lån af denne art. En sådan løsning vil efter min opfattelse være bedre i kontakt med det publicitetsprincip, hvorpå aktieselskabsloven bygger, og det vil ikke forhindre fornuftige og ønskelige dispositioner.

I forbindelse med fremsættelsen af forslaget om aktionærlån har den højtærede minister nu foreslået forskellige andre ændringer, hvoraf flere synes inspireret af handelsministeriets oplevelser i de senere måneder i Danish Milk-sagen. Flere af disse forslag forekommer mig mindre velmotiverede og mindre velovervejede, og navnlig synes man ikke at have haft tilstrækkelig opmærksomhed henvendt på de skattemæssige konsekvenser, som overhovedet ikke omtales i motiverne. Jeg er i høj grad enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen i, at vi skal holde tugt og orden inden for hele dette område, men vi skulle også gerne have bestemmelserne til at hænge sammen. Det skulle gerne være sådan, at de selskabsretlige regler, vi giver, hænger sammen med de skatteretlige regler, vi har om aktieselskaber, og det vil de ikke kunne, dersom man vedtager dette lovforslag.

Bestemmelsen om, at minimumsindbetalingen på aktiekapitalen skal forhøjes fra 5 000 kr. til 10 000 kr., har jeg ikke noget at indvende imod; det er jo kun en ajourføring som følge af pengeforringelsen. Det betyder, at aktiekapitalen ved de mindste aktieselskaber på 10 000 kr. altså skal være fuldt indbetalt. Det mener jeg er rigtigt, og jeg ville i og for sig være villig til at overveje en forhøjelse, således at man gik til en noget højere grænse for aktieselskaber end de 10 000 kr., men det kan man vel nærmere overveje i udvalget.

Bestemmelsen om, at bestyrelsen ved konvertering af gæld skal afgive en erklæring om selskabets økonomiske stilling, forekommer mig uklar og upræcis. „Selskabets økonomiske status“ ville efter min opfattelse have været bedre, men hvorfor ikke bruge det samme udtryk, som bruges i aktieselskabslovens § 5 e ved nystiftelse af selskaber, nemlig „oplysning om vurde-